

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

Társadalmi és megyei érdekeket képviselő hetilap. — A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Tompá Mihály-utca 10. sz.
Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés; továbbá előfizetések, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalás.
Telefon-szám: 52. Telefon-szám: 52.

Felelős szerkesztő:
KOMÁROMY ISTVÁN.
Kiadó laptulajdonos:
ID. RÁBELY MIKLÓS.

Az előfizetés díja:
Egész évre . . . 10 korona. Félévre . . . 5 korona
Várm. körjegyzőknek és tanítóknak egy évre 6 korona.
Egyes szám ára: 20 fillér.
A hirdetés díja:
Egy háromhasábos petitsor térfogata . . . 20 fillér.
Nyilttér sora 50 fillér.

A szerkesztőség kéziratot nem ad vissza, bélyegtelen levelet nem fogad el. — Vidéki levelezőink kéretnek, hogy közleményeiket péntek délig megküldeni szíveskedjenek.
A kiadóhivatal hirdetést és nyilttéri közleményt csak szombat délelőtti 10 óráig fogad el.

Turisztikai dolgok.

Sok ember mosolyogva és fölényel legyintve intézi el ezt az ügyet, mert ez nem sokat hoz a konyhára és az igazat bevallva, nálunk a turisztika ügyét még általában véve nagyon patriarkális módon szokás elintézni. Kiküldik a bérest vagy a napszámot a tagba valami munkát végezni, kiballag vagy kocsin utána megy a gazda is és evvel el van intézve a turisztika dolga. Ha épen valami nyári ünnepnapon nagy kedvet kap a család a szabadba menni, hát többnyire kocsin kimennek a szabadkai erdőbe, ott piritanak szalonnát, sütnék nyársonstútet, főznek pörköltet és evvel el van intézve a turisztika dolga.

Igy tettek nagyapáink is, meg az ősapáink is, jól van ez így most is, jól lesz a jövőben is! — gondolják magukban és ezzel már többnyire el is intézték a turisztika dolgát.

Hiszen ha mindegyikünkre jutott volna az apánk, anyánk után egy-egy ház, meg egypár jó kötélt föld, meg egy-két gyümölcsös kert ott a Rima partján, akkor talán mi is megelégedettek lennénk a sorunkkal és nem törnők a fejünket a turisztika honi fejlesztésén.

Pedig ha mi is beletörődnénk a világ sajtójárásu kerétforgásába, abból ugyan nem sok hasznot látna a város jövője és fejlődése.

Ha sok vagyonunk volna és a telet a tengerparton, a nyarat a Tátrában vagy Skandináviában tölthetnők: minket sem nagyon bántana talán a vidéki turisztikánk fejlődése. De mivel szerencsére csak olyanok vagyunk, mint a többség, hogy megélni csak megél valahogy, de távoli utazásra csak egy évtized spórolásai után gondolhat, ezért is fáj a mi fejünk az itthoni határok kulturállapotának elhanyagoltatásán, mert bármerre járunk, személyesen érezzük az elhagyatott, kényelmetlen állapotokat. Ez ösztönöz bennün-

ket arra, hogy ezeken valamit segíteni igyekezzünk.

Mert tessék elhinni, sokkal kellemesebb dolog volna nekünk is az ollót elővéve, részvények szelvényeit lemetszeni és vonatra, hajóra ülve fölkeresni azokat a helyeket, a hol a kultura nagyobb foka az utszélekre is kiül és mosolyog a járókelőre.

Igy van ez például a szomszéd Ausztriának német és csehlakta vidékein és mindenütt, a hol az emberek nemcsak a keleti kényelemnek élnek.

Mennyi hasznot hoz a Salzkammergut gyönyörű vidékein az idegenforgalom? ki tudná hirtelen kiszámítani.

Mennyi pénzt hoznak Svájcznak az ő gyönyörű völgyei és hótakart tetői? Így számokban nem tudom, de annyit tudok, hogy már évtizedekkel ezelőtt ezer nagyvendéglő állott fenn Svájcznak szép turisztikai helyein. — Milyen összeg lehet az, a mit a jóformán terméketlen vidék lakói bevesznek az idegenektől a vendéglők révén? És milyen összeg az, a mit még azonfelül ott hagynak a városokban, falvakban az idegenek!

Az idegenforgalom igen nagy jövedelem, azt minden kínálkozó módon elő kell segíteni, azért okos emberek még befektetéseket sem sajnálnának.

Mit hoz a Tátra vidéknek és a Szepességnek az idegenforgalom? Nem állnak rendelkezésemre statisztikai adatok, de azt hiszem, senki sem vonja kétségbe, hogy sokat hoz.

Ezt az idegenforgalmat úgy biztosítja az illető vidék, ha törődik az idegenekkel. Ha figyelmet fordítunk arra, hogy az idegen nálunk biztosan, kényelmesen járhasson megjelölt utakon, legyenek utjain pihenőhelyek, menedékházak, a hová szívesen kirándul, akkor szívesebben föl fog bennünket keresni, mintha csak úgy Isten nevében kell utnak indulnia ismeretlen vidékeken és ki van téve az eltévedés kellemetlenségeinek.

Az ilyen utakban is kulturális vidéket szívesebben keresik föl az idegenek is és az arra utalt lakók is szívesen rándulnak ki a környékén. Hogy mennyit köszönhet a közegészség ügye az ilyen kellemes kiránduló helyeknek, az is kiszámíthatatlan.

Ha a helybeliek többsége is a külföldre és más vidékekre igyekeznék üdülés céljából, sok pénzt elvinnének a városból és a vidékről, a mi pedig itt marad, ha ezek többnyire és szívesen itthon üdülnek.

Ezért jobb a városra és vidékére nézve, ha a többsége nem kívánczik el nyárra innen, mert itthon is feltalálja a természeti szépségekben és könnyen hozzáférhető, kényelmes utakon, pihenőhelyeken az üdülést.

Ezen a téren mi még a kezdet kezdetén vagyunk, de már az első lépéseket megtettük. Megtettük egy a jövőben messzire kiható, ezeltudatos terv értelmében, a melyet a M. Kárpátgyesület gömői osztálya és annak rimaszombati helyi bizottsága tűzött ki maga elé. Ezek a pusztában bolyongó utasokként el nem csüggesztve a többség közönyétől, áldozatot hozva, dolgozva a közért, megkezdték a kulturamunkát, a turisztika kulturművét a Rimavölgy erdős-dombos lejtőin és hisznek abban, hogy működésük nyomán szebb jövő virul majd.

Hát részvénytársaságot egyelőre még nem lehet az ő munkásságukra alapítani, de ezt nem is ambicionálják maguknak, hanem lassanként, évről-évre közelebb lépnek egy pár lépéssel a cél felé, mert evvel a munkával olyantormán vagyunk, mint a diófa ültetéssel, a melyről egy kis vers így szól:

„Ezt a diófát itt nagyapám ültette,
Árnyékában nem ült, gyümölcsét nem ette.
Nem maga hasznáért, másért cselekedte —
Unokái áldják emlékét érette.”

Az ilyen turisztikai alapvető munka is lehet, hogy csak a fiainknak, unoká-

Gramofonok tölcséres és tölcsér nélküliek és a legújabb lemezek nagy választékban kaphatók: **Valaszka Rezső** óras és ékszerész üzletében Rimaszombathban.
Beszélő gépek már 25 koronától feljebb. Teljesen új lemezek 2 korona, 2'50 és 3 korona darabja.

inknak fog pénzbeli hasznot hozni; lehet, hogy hamarabb is. De munkájuk mellett meglesz még az egészségi jólét: a tiszta friss levegő és a felüdülés a kirándulásokon. Így hát egy kicsit a maguk jókedve is lelkesíti őket.

Most megvannak az utjelzések, — kilátásban van menedékházak létesítése a Kárpát-egyesület kezdeményezésével és anyagi segítségével.

Kilátás van reá, hogy turista-szálló létesítése is sikerül Rimaszombatban a korcsolyázó egyesület segítségével.

Ezeket a nyomokon haladva folytatódik a turista utak javítása és a környék fásítása, a melyek mind szebbé, kellemesebbé varázsolják a város környékét, a melyből évek múltán némi forgalmu rimavölgyi turisztikai középpont fejlődhetik, a honnan a környéket, továbbá a Veport, Tiszolczt, Murány és Vashegy kies tájait fölkeresheti a jövő turistája, ha a tervek mind valóra válnak. —n.

Fiatalok bírósága.

(1913. évi VII. törvényezik.)

A rimaszombati kir. törvényszéken f. hó 4-én volt az idézett t. cz. értelmében a kiskorú terheltek felett az első törvényszéki tárgyalás. Ez alkalommal Fodor Zoltán az e célra kinevezett törvényszéki bíró foglalta el az elnöki széket, míg a jegyzőkönyvet Moys István t. széki jegyző vezette. — A vádat dr. Mészáros István hivatvezető ügyész képviselte, a védelmet dr. Ráróssy Gyula vállalta el, a patronázs részéről Bodor István alelnök vett részt.

A tárgyalást Fodor Zoltán a következő beszéde vezette be:

„Mielőtt a tárgyalást megnyitnám, rá kell mutatnom a mai nap jelentőségére és fontosságára; utalnom kell a Magyarországon életbelépett 1913. évi VII. t. cz. fontosságára. Ezen törvényben új eszmék, új irányzatok vannak lefektetve, az eddigi uralmon lévő megtorlás rideg eszméit a büntetőjog sokkal nemesebb eszméi váltották fel, nevezetesen a javítás és megmentés eszméi. Ezen eszmék mindig jobban és jobban hódítanak és ezen tér hódítás eredményének tekinthetjük a fiatalok büntető

törvényének megalkotását. A büntetőjog új eszméi Északamerikából jöttek át Európába, s hatását legjobban bizonyítja, hogy 1899-ben Illia-vis államban alkottattott meg az első ilyen törvény és már 1911-ben Amerika 41 államában lépett életbe, s ma már Európa legtöbb állama örvendhet ezen új törvényalkotásnak. S bár a különféle államokban különböző törvények vannak, ezek bár egymástól el is térnek, abban az egyben azonban mind megegyeznek, hogy egy eszmét szolgálnak, a fiatalok büntetéseinek megmentését, jövő erkölcsi életük irányítását, s a társadalomnak egy hasznossá válható polgár megerteremtését.

Amidőn tehát a mai tárgyalást megnyitom, óhajtom, hogy a fiatalok törvényébe lefektetett nemes eszmék és magasztos irányelvek diadalt arassanak.

Majd dr. Mészáros István ügyész emelt szót: „Jóleső érzéssel vagyok eltelve e pillanatban, amidőn a modern büntetőjog egyik zsenge csemetéjét ültetjük be az igazságszolgáltatás talajába, azon óhajtással, hogy vajha ez mihamarabb terebélyes fává növekednék, mely alatt Magyarország teljes bizalommal nézhetne biztos jövője felé.

Ezen zsenge csemete alatt azon törvényt értem, mely a fiatalok megmentését célozza, s mely itt a mai napon lép életbe. A törvény szelleme már nem a rideg megtorlás, hanem igenis az, hogy ezen fiatalok büntetéseket megmentsük, s a társadalom hasznos polgáiraivá neveljük. Amidőn tisztelettel hajlok meg a fiatalok bírósága előtt, teszem ezt nemcsak a fiatalok iránti köteles tiszteletből, hanem azért is, mert a bíró ur finom lelkületében és humanitásában biztos garanciáját látom annak, hogy működésünket siker fogja koronázni. Üdvözlöm a bíró urat bírói székében és nehéz, de magasztos hivatásához őszintén sikert kívánok.

Üdvözlöm a védelem és a patronage képviselőit, akik megjelenésükkel bizonyították azt, hogy ezen ügy iránt ők is rokonszenvvel viseltek, s a nemes eszmét szeretettel karolták fel.

Dr. Ráróssy Gyula védő szót ezután eként: A midőn a fiatalok bírósága Rimaszombatban első tárgyalását tartja, nekem, mint az itteni ügyvédi kar egyik tagjának van szerencsém itt megjelenni, hogy a törvényhozásnak és a kormánynak ezen törvény végrehajtása tekintetében megfelelek. Szó sincs arról, hogy az a növény, a mely elkezd nőni, s a melyet a szél, jég, vihar és a növény életére

ható különféle oly behatások üldöznek, melyek alatt csupán üldöztetéseknek van kitéve, zsenge helyzeténél fogva ha ki is nő, csak burján lesz belőle, és ha ki is fejlődött, csak mások rovására fejlődött ki; s éppen ezért a törvényhozásnak az volt a feladata, hogy egy ilyen növényt, melyet minden oldalról rossz behatások rossz irányban növesztettek és neveltek, hogy ez a törvény helyes nevelési mederben tartsa, s meggátolja annak mások rovására való fejlődését. Mert hiszen az a gyermek, aki életében oly kevés jót látott, aki a szülőknél nevelő figyelmét nélkülözve fejlődésében rossz irányban indult, a társadalom és a törvény által megalkotott úgynevezett kertészek befolyása alatt a társadalom és az állam részére hasznos polgárrá lesz nevelhető. — Örömmel üdvözlöm tehát ezen törvényt és örömmel üdvözlöm mindazokat, akik ezen törvény intencziójának, a fiatalok megmentésének, nevelésének hasznos munkáiraivá szegődtek. Bár tudom, hogy itt az ügyvédek csekély szerepe van, mert hiszen a védői teendők az ügyész kötelességét képezik, midőn mindazonáltal a védői testület képviselőiben itt megjelennek, az ügyvédi kar nevében bejelentem, hogy ez mindenkor át fogja érezni azon kötelességérzetet, melylyel ezen nemes irányu célnak megfelelni tartozik.

Ezután a patronage-egylet képviselője: Bodor István nyug. főgimnáziumi igazgató szót: „A mai napon úgy érzem, — ugymond — mintha nem is a mai korban, mai emberek közt laknám. Itt nem a törvénynek rideg betűjét, hanem a felebaráti szeretetnek, amiből a hazaszeretet fejlődik, látom a kifejezését. Szeretettel ápolni, nevelni és javítani: ez a törvény feladata. Mint a kertésznek, úgy kell a mai bírónak is eljárnia; mert engedjék meg, hogy egy igen prózai hasonlattal éljek, a régi és az új törvény között az a különbség, a mi különbség a fejsze és a kertészkes között van. A fejszével kivághatjuk a fát, a kertészkeskel azonban megtisztíthatjuk a fattyuhajtásoktól, hasznosíthatjuk azt anélkül, hogy el kellene pusztítanunk. Nekem kétszeresen jól esett a mindnyájuk ajkán az ügy iránt megnyilatkozott őszinte szeretet. Üdvözlöm a bíró urat, az ügyész urat és a védő urat s csak azt kívánám, bár hallotta volna meg a mai napon elhangzott nemes eszméket minden szüle és minden tanító, akkor sokkal többre becslné munkásságunkat, és azt nagyobb siker is koronázhatná.

Fogadják e nemes érzelmek és egyszerűség kifejezéseért a patronázs nevében, melynek itt szerény képviselője vagyok, hálás köszönetemet!

TÁRCZA.

Vasuton.

Barna kislány képes lapján
Egy csomó név olvasható.
Szeme pillant névről névre,
Arcza gúnyos — majd mosolygó.

Veszi végre a gummiját
S kitöröl egy fiu nevet . . .
. . . Valahol imádatlald áld
Egy leányt egy bohó gyerek! . . .

Tornyay János.

Czimertörténet.

Későre jár az idő. A szemem fáj. A hátam egyre mélyebben hajlik a rajzasztal fölé. A karom bénává nehezül a hosszas, aprólékos munkától. A papíron felbukkanó fekete tus betűk hallgatagon usznak egyre hosszabb láncban a fehér tengeren . . .

Kora délután óta dolgozom már. De még mindig van vagy két napi munka ezen a nagy okiraton. Még két napig kinzom magam, mint egy középkori inmakulata szerzetes a ludtollal, a rajzolt betűk végtelen erdejével, amelyek bukdácsolva hullanak a tollam alól. Még két napig falazom a betűk sziklájába, a piros tintával árnyékkolt szavakban a mult dicsőségek emlék mumiáit, a tizenhatodik század lovagkorának szétszóródott kihűlt pernyéit. És mindez miért? Egy elegáns, raccsoló urért. Egy monoklis, koronás monogramu, fehér kamaslis ember kedvéért, akivel éjjel után ismerkedtem meg valamelyik márványasztalnál a kávéházban. Karri-

katuráim tetszettek neki. S míg a pinczér sandán bosszankodott a tisztítandó márványlap miatt, Ő, — a jól szabott zsaket ura, — öt perces barátságunk után, önzetlen meleg szavakkal ezt a „művészt igénylő munkát“ a nyakamba szóta . . . Azaz, hogy . . . megkért! A plüsdíványos kávéház zenés levegőjében én meg zsebregyűrtem a czimertörténetét e nemes férfinak. Ő boldog volt. Én meg most vagyok boldog. Itt az éjjel sulyosodó, álmosító óráiban, kialudt tűzü kályhám hidegénél.

Es dolgozom . . . barátságért . . . dél óta . . .
„ . . . annak okáért egy Szánthófalván fekvő telkület és egy pusztas sessiót, a hozzátartozó szántótelekkel, valamint a sághegyi és kavácsfalvi határon lévő irtványt a reá épített házzal neki és maradékainak adományozzák, minden néven nevezendő földesuri teher alól mentesen, és örök időre megnevesítvén. (Léleszi Orsz. Levélt. Protok. 32. no. 27./ . . .“

Régi idők . . . A Keonchok de Wyhel iek ideje . . .

A tornáczos meszelt, sok virággal körülbástyázott nemesi kuria elem tűnik, . . . az irtvány, sok szintelenül sárga virágával, a protokolium öreges, sulyos vonásai, . . . a földesur, . . . a monoklis barátom, . . . a ténsasszony fehér kötője, . . . a pikkoló röpülő, szalvétás alakja, . . . a kuria ablakán szegfüllat árad be . . . „tessék Nagyságos ur, ötven fillér darabja“ . . . „de a teremburáját, mi az istennyilat csináltál megint azzal a lóval, hiszen sántit“ . . . „igenis! Fizetni! Külsőbalraötött . . . Józsi fiizetni . . .“

Ugyan hiszen én már alszom. Zavaros az agyam. Elég lesz mára. No de csak még ezt a sort. . . kiknek anyjok nemes asszony volt . . . és a kik hadi szolgál . . . la . . . latot, szolgálá-

tot . . . Nem bírom tovább . . . Nehéz a fejem. Fáj is már. . . teljesítő, . . . sitő . . . tő“ mi az ördögnek is van az embernek ilyen monoklis ismerőse . . . „sitő“ . . . de jó lesz lefeküdni, még egy fél sor . . . „szabad állapot . . . lapot . . . otu . . . badála . . . lapotenem . . . potulem . . . lem . . . lem . . . lapem . . . mmm . . . badále . . . m . . . m . . .“

Halk . . . lágy, meleg az este. Szinte zsibbaszt. Jó volna kinyitni az ablakot. A cigaretta füst ellep itt mindent, — nem is látok benne. Az ablak szétnyíló szárnyain besurran az éjszaka és kis, selymes levegőcsöppjei rávetik magukat szobám illattalan, kihűlt füstnyálaira. Edes illata körém fonódik. Az éj csendes. Messze egy sip szólal meg: tizenkettő. Éjjel van. A hold is kibukik a csillagos égbolt mezőjére. Kinézek. Minden néma. Ablakom csipkefüggönyét félrehajtom s a májusi éjbe lépek. A falu nagy fá mozduatlanok, mint a gránit obeliszek. A Keonchok vára meg komor göggel tolja föl kolosszos testét a halványkék égbe. Egy-egy elszuhanó denevér hoz néha valami nyirkos ködöt a vár sötét kövei közül.

Olyan könnyű vagyok. Mintha egy láthatatlan kéz vinne előbbre. Megyek öntudatlanul. Rabja vagyok a májusi éjszakáknak.

A falu házai lassan ködbe siklanak. A mohos falak illata ideérik. Megyek tovább. Kapaszodom. A suhogó, tuskés, lágy levelű bokrok összezapódnak mögöttem. Négykézláb megyek tovább.

Ez a felvonó hid. Meglapulok mint egy patkány a csatorna félhomályában. Az ör nyugodtan kopog ránczos, patkós eszímájával végig az ör helyén. Hallgatódzom. Csend . . . A sánczba ereszkedtem le, lassan, vigyázva. Egyszerre csak meghül bennem a vér. A vak sötétben a vár

A lefolyt tárgyalás bebizonyította, hogy az itt elmondottak nem voltak üres szavak, mert a terhelt könnyes szemekkel távozott el a tárgyalásról s bizonyosan érezte, mert éreznie kellett, hogy itt nem a megtorlás, de a megmentés a cél, hogy a megtévedettek is érettebb észszel hasznos polgárai legyenek egykor a magyar hazának.

Széljegyzetek.

Tavaszi líra.

(Egy verseskönyv margójára.) Te kis vers, betűkké kövült álma egy ábrándos léleknek, köszöntlek. Lásd nyitva az ablakom, künn ezer csillag, éjszaka és az ébredő mindenség halk és átható suttogása, bent a lámpa és te, kicsi vers. Kívül a világ zug, idebenn csak te muzsikálsz és mégis, mégis, mintha az a behangzó nagy szimfonia csak kísérete lenne a te szordinás hegedűhangodnak. Furcsa, de így van, így kell lenni, mert az én dalomat zenged, kis vers, az enyémet, a tiédet, édes mindnyájunkét, a lelkünk legmélyéből szeded elő a hangokat hozzá és mi boldogan ismerjük meg, hogy igen, ez az én dalom, ezt így érzem, így dalolom. Áldott az a papiros fölé hajló, álmokon élő poétatej, amelyben fogantál, mert ugy-e ember társam, milyen boldogság egy tavaszi éjszakán megismerni, megtudni, hogy még van a szívünk mélyén egy két meleg és könnyes szerelmes dalunk?! . . .

*

(Egy ta kérgébe.) Idekarcoltalak hát, kemény és erős kézzel: szív, — minden nevet ségen túl is örök szimboluma a szerelemnek. Nekem sok sebet okoztál, — áldott sebek, — itt hagylak sebek, elevenbe vágónak, mélynek és kitörülhetetlennek. A fületem odaszorítom ehhez az ifju törzshöz. Bent zizzenő, pattogó neszsel indul az élet, talán fáj is a fának, mint csecsemőnek az első lehelet. Holnapra már él és akkor észreveszi a sebet, a szívet, amit úgy loptam oda fiatal és sebzetlen törzsére. És most jön a csoda. A kés vékony nyoma megduzzad, kifordul, megnő és a fa, a fiatal nem takargatja, nem szégyenli, messziről láthatóvá teszi és viseli mint az érdemrendet, mintha gazdagabbnak érezné magát a szívütötte sebbel. Lásd szív, mikor erre gondolok, mindig úgy hiszem, hogy a fának is emberlelke van . . .

*

(Egy szerelmes levél sorai közé.) Ebben a

mohos kövei közül fény surran ki az éjszakába s mint egy polip karja, tapogatva simogatva keres, kutat a sánczban . . . Meglapulok még jobban. Néhány lapu félig betakar. A fény rajtam van most . . . Megláttak! . . . Nem. A fény tovább siklott s ereje megtört. Kialudt.

A víz bokámat éri. Jó volna visszamenni a kis szobámba. A békák halkán berregik egy hangu trioláikat. Én meg, mint egy hulla, tapadok a nyirkos, harmatos rögre.

Az éjszaka levegője hül. Érzem. Nyirkos hidege olyan, mint a kripta dohos lehelete. A fekete várak olyan kísértetiesen sötét. Mintha ott mozogna is valami a víz színén, mintha szelleme volna, mozog, emelkedik. A várfal sötét árnyékában meg-megcsuklik a víz. Valami fekete siklik fölöttem. Közeledik. A halálhajó? Végem van! Vigyorgó koponyájú csont lovagokkal . . . Egyenesen felém tartanak. Egy ember . . . nem . . . kettő! Egyik halkán evez, a másik a csónak elején, mint álló érclovag egy csipkébe, lágymeleg vonalakba takart női alakot tart. A nő átfonja a lovagja nyakát. Szótlatlan suhannak el mellettem, bele az éjbe. A várfal körül utánok kuszom. Arczom izzadt lesz. Kezem valami hideg, sáros iszapba vész. A csónak megáll. Szorosan a várfal mellett. A hold meg-

szép és összhangzó duettbe, mint bántó és diszszonáns hang ütődik bele a hangom és torz a betűm, amint idevetem a sűrű és lüktető sorok közé. Miért is irok ide, kérdezem, de már akkor futnak a sorok és hetykén kerekedik ki egy-egy kezdő nagybetű. Mert én láttam tegnap is ezt a levelet; nem papíron, hanem vajudó izgalmában annak az agynak, amelyik teremté. És láttam, hogy ez már nem az a levél mégse, mert a tegnapi, a készülő félénk volt, bátor-talan, kérő és kisreményű; ebben pedig már az élet duzzad, őszinte, nyílt és követelő, mint a fiatal szív, fiatal vér. A tegnapi fuvola-szó mára kúrtharsogássá erősült és hegyeket átszárnyaló hanggal kiáltja, hogy: szeretlek, kívánlak, szeress, kívánj. Mi tette ezt, ugyan mi? Elfordítom a lapot és ott olvasom: . . . a kertünkben pedig tegnaptól mára kitérta virágát az első ibolya! . . .

*

(Mese.) Csend volt mindenütt, tiszta lég, némaság, csak a mély völgyekben, az emberek házain feküdt még hidegen és álmosan a szürke köd. A nap már nekifeszült a vállával a láthatár vonalának és belepirult az igyekezetbe. Én felfelé mentem, elébe az első napsugárnak és szemem az erdő nyirkos és sötétlő mélyét járta. Mohos törzsek alatt, zizzenő harasztok különös képet láttam. Apró koboldok, piroszöld ruhában, aranyzóke hajjal sűrűtek egy apró diszhintó körül. Törülték, mosták, aranyát fényesítették, szerszámát készítették és halk kacagásuk mint üvegharang szava csengett át az erdőn. A kocsiban egy kis tündér ült, virágkoszorúval a fején zöld lombguirland alatt és kedvtelve nézte az apró had szorgoskodását. Én odaléptem és szóltam. Ki vagy te kis tündér és hová készülsz? Kocsid szép, apródjaid még szebbek, magad a legszebb vagy, mondd, hová lesz indulásod? Felelt a tündér és hangja hárfazengés volt: Én a Tavasz tündére vagyok. Ma van a koronázásom napja és én megyek elfoglalni országot az emberek között. A napsugarat várom csak, hogy levigye hintómat a völgyekbe és megkezdjem a diadalmenetet. Szép kis tündér, — szóltam — hallgass rám! Nézz le a völgybe. Látod azt a sűrű ködöt? Az még a tél, a hideg, a sötétség és ha elűznéd is ezt a ködöt, hiába, mert odafészkelte magát az emberek szívébe és pattanjon a bimbó, feseljük bár a levél, tánczoljon harmatcseppen a napsugár; ott, a szívekben még tél lesz, fagyos és sötét és mint fáradt madár, csapzottan

világítja az éj alakjait. Elhül a vér bennem, hiszen ezek Keonch lovagjai. Ismerem feketé ködmönükről, lehajló forgós kucsmájok görnyedezéséről. Az egyiknek monoklija van. Ah! Hiszen én ezt láttam valahol. A másik? Szakasztott olyan mint . . . mint . . . ja persze, a „Ri viérá“-ba a fizető. De a halott nő? Leteszik. A süppedő lág fűben szinte elvész karcu alakja. Az egyik a monoklis föléje hajol . . . S a nő elkaczagja magát:

„Maga, maga . . . majom! No hallja! Talán már elég volna a karneválból. Hiszen olyan náthát kapok ebben a harmatos, vizes fűben, hogy egy társzeker „réthy“-jébe kerül . . . Sven-goljunk haza . . . Már kapunk villamost! . . . Tangó Miczi, Tangó Miczi! . . . Hogy kerül maga ide a „Yldiz“-ból? . . .

Főlemelem a fejem, hogy jobban lássam őket. Milyen nehéz a fejem . . . A nap a szemembe süt. Brr, de hideg van. A tus végigömlött az asztalon. A czimertörténet egy székent nagy feketé tó . . . Sápadtan bámulom a csipkefüggönyös ablakom, amely alatt három emeletnyire az utcán pezseg az élet. A villamosok csengve bugnak az utcán . . . Reggel van . . .

Füzesi Árpád.

és szomorun fogsz visszatérni ide. Kicsi tündérem, nincs ott tavasz, ahol emberek vannak, csak itt van, a magányban, a tiszta és erős hegyeken, állítsd fel itt a trónod, hadd hódoljak neked . . . A fák közt végigtűzött az első napsugár és előttem üres lett az erdő. Vissza fordultam és messze lent a völgy felett, a köd felett aranylott már a kicsi hintó . . .

Tavaszelői napsugár.

Időnként meg-megölel a langyos tavaszi szellő. A nap tüze olvasztja a tél fagyos kérgét és ahogy bennünket, a hosszú tél gubbaszkodóit tüzes csókjával érint: szinte az életkedvnek klorofiljával telünk meg. Arcunkra a fázó sápadtság helyett az élet derengő pirja téved. Csodás változás egész bensőnkben. Csak az tudja, aki megfigyelte, mire képes egy tavaszt sejtető februári napos idő az emberrel! Egészen átalakítja. Önbizalom, életkedv, míg, fiatalos ábrándok is meglátogatnak tavasz fuvalmára. És milyen csodás varázslat a természet birodalmában: a klorofil nedve füvet, fa galyát megfesti a tavasz zöldjével, a rügyek megtelnek. Csalóka márziust várják, hogy kipattanjanak. És mi rettegve gondolunk a csábító februárra, mely csak játsza a tavaszt, megcsal embert, rügyet, minden élni akarót, minden életre támadót, nem, ez a februári napsugár még nem tavasz! S nagyon naivak vagytok ti kiírhatottan fűzfapoéták s te is ezen poétázással induló cikkiró, ha ebben a tavaszi fuvalomban már az igazi tavaszt látod.

A minthogy az igazi tavasz még nagyon messze van. Messzebb, mint sejtetőnk. A természet tavasza csak meg fog érkező s ezt várjuk is, akik szeptember óta didergünk a hosszú tél után, de egy jobb tavaszt, mely véget vet ennek a kinszenvedéses bizonytalanságnak, nehéz napoknak, üzlettelenségnek, nyomornak, — ez a tavasz vajh! — mikor érkeznek?

Nem hisszük, hogy rövidesen megérkezzen ez a tavasz. Belső nyomasztó zavarok, külső gazdasági válság vasgyűrűi szorítanak. Még csak ezután következik a likvidálás. Ipari téren megdöbbenve halljuk, hogy csak magában a fővárosban harmincezer a munkanélküliek száma. És amikor minden pang, mikor az ország ezer sebtől vérzik, akkor jön még a nagy bum-bum: a fanatikus párttusa utolsó ágyuja, a tömegsztrájk, aminek bekövetkeztét tavaszra ismét sűrűn hallunk emlegetni!

Nem látják-e azok, akik szervezik, hogy a munkaadóknak éppen kapóra jönne ez a munkamegszűntetés? Nem látják-e vészes következményeit, hogy százazrek maradnak utána kenyér nélkül? Föltudják-e mérni a szenvedést, a nélkülözésnek minden keservét, mely politikai vakságból és egy hosszú küzdelem minden keserűségéből fakad?

Naiv álmodozók, kik ebben a helyzetben az élet tavaszát várjátok. Nagyon

Pártos Manó

Dr. Zimmermann philadelphiai egyet. tanár volt assisztense

fogászati műterme

Rimaszombat, Deák Ferencz-utca 22. szám alatt,
a Zsuffa Kálmán-féle házban. :-:-

Foghuzás, fogtömés és különleges munkákra,

ugymint: fogak és gyökerekre, arany és platina koronák készítése, szájpaddlás nélküli hidmunkák ugyancsak arany, platina és porcellánból, amelyek nem vehetők ki a szájból, továbbá porcellán, arany és platina tömések. :-: :-: :-:

sok szenvedés, nagyon sok csalódás vár még erre a nemzetre. Vajjon kibírjuk-e?

Nincs menekülés belőle, mint *szilárd hittel és munkával!*

Azok, akik nincsenek a szervezet vas-bilincsei között és szabad elhatározásuk van, azok szilárd hittel, nemzetükbe vetett megingathatatlan reménnyel dolgoznak tovább. Fergeteg készül, tavasz nyílása előtt. Gátra magyarok! Amit a balsors, szenvedelem, vakság és gyűlölet fölzudít erre a nagyobb viharokkal is dicsőségesen megküzdött országra, azt a *polgári munkának* kell most is elhárítania!

Mert végre is tavasz lesz. El fog oltadni a fagy. És jönnek jobb napok a nehéz megpróbáltatás után.

Ebben biztatok magyarok! (h. g.)

Takarékpénztári közgyűlés Nyustyán.

A nyustyai takarékpénztár rendes évi közgyűlését márczius hó 5-én tartotta rimakokovai *Knöpfler* Károly igazgató, nagybirtokos elnöke alatt. Az igazgatóság jelentését *Molitorisz* Zoltán igazgatósági jegyző terjesztette elő. A jelentés őszinte kegyelettel emlékezik meg *Perjessy* László haláláról, ki az intézetet kezdte óta mint a felügyelő-bizottság elnöke nagy szakavatottsággal és lelkiismeretes ügybuzgalommal vezette. Büszkén mutat reá a jelentés ama körülményre, hogy dacára az elmúlt évi pénzfeszültségnek, amikor a nagy pénzügyintézetek is csak a leg gondosabb körültekintéssel és óvatossággal tarthatták fenn egyensúlyukat, a Nyustyai Takarékpénztár nem volt kénytelen új üzletek lebonyolításától tartózkodni, állandó megfelelő pénzkészlete volt, de sőt még más megyei pénzügyintézeteknek is nyújtott betéteket.

Egész éven át minden nehézség nélkül folyósított az intézet új kölcsönöket úgy, hogy a kölcsönök állandéka a múlt évihez képest jóval emelkedett.

Meleg hangon emlékezett meg az igazgatóság jelentésében a nyugalomba vonult id. *Institórisz* Endre intézeti ügyészről, ki majdnem az intézet fennállása óta volt az intézetnek jogi téren irányítója s érdemeit jegyzőkönyvileg megörökíteni indítványozta, mit a közgyűlés ma gáévvá tett.

A közgyűlés ezután a 48082 korona 92 fillér üzleti nyereség felosztására vonatkozó igazgatósági indítványt fogadta el s úgy az igazgatóság, mint a felügyelő-bizottságnak a felmentvényt megadta.

A részvényesek osztalékaiért az eddigi 12 korona helyett 14 koronát szavazott meg a közgyűlés.

Az intézet tisztviselőinek buzgó működését fizetések felemelésével honorálta és dr. *Bleyer* Leó igazgatósági tag indítványára az intézet vezetésében hervadhatatlan érdemeket szerzett *Glózer* Jenő főkönyvelőnek jegyzőkönyvileg is köszönetet szavazott.

Ezután egyhangulag megválasztották a régiék mellé új igazgatósági tagokká: *Szokolovszky* Benczét, dr. *Hruska* Jánost és *Mispál* Frigyeszt; felügyelő-bizottsági tagokká: *Birnstingel* Aurélt és *Zatykó* Jánost, akik nevében *Szokolovszky* Bencze róm. kath. plébános szép szavakban mondott köszönetet. Majd az ügyészi állás betöltésére került a sor s a részvényesek egyhangú lelkesedéssel az intézet ügyészévé dr. *Institórisz* Endrét választották meg, ki melegen köszönte meg a belé helyezett bizalmat. A szép lefolyású közgyűlés az elnöklő *Knöpfler* Károly elttetésével ért véget.

Hírek és vegyesek.

Márczius 15-ének ünneplése. Az idén vasárnapra esik márczius 15. Jövő vasárnapon fogják a nemzeti ünnepet hagyományos szokás szerint ünnepelni a helybeli testületek: a vármegyei kaszinó, az otthon kör, a polgári olvasókör, a kath. olvasókör és az iskolák. A főgimnázium délután 3 órakor ifjúsági körmenetet rendez, utána a tornacsarnokban lesz az ünnepség, a „Tompakör” elnöke: dr. *Wallentinyi* Dezső tart ünnepi beszédet.

Személyi hír. Dr. *Zehery* István megyei tb. főorvos, kir. törvényszéki és fogházorvos f. hó 10 ikétől nejevel együtt három heti szabadságra a Rivierára utazik.

Tisztújítás. Dobsina r. t. városban az általános tisztújítást az alispán folyó hó 14-ére tűzte ki.

Katonaságot kapunk. Arról értesülünk, hogy Rimaszombat város egy honvédtüzér taraczk ezredet kap s az e célra szolgáló kaszárnyának már 1917. év márczius havára kész kell lenni. Ennél kellemesebb hírt aligha hozhatott volna az 1914-ik esztendő a városnak.

A bíróság köréből. A „Hivatalos Lap”-ban olvassuk, hogy a kassai kir. törvényszék elnökévé ő Felsége *Münster* Tivadar ottani törvényszéki bírót nevezte ki. E kinevezés nálunk is őszinte örömet keltett, mert a kinevezett pár évig a tornaljai járásbíróság járásbírája volt s úgy képzettségéért, valamint pártatlan igazságszereteteért és előkelő finom modoráért közkedvelt és közbecsülésben álló egyik tagja volt bírói karunknak. A kinevezés fiatal korban érte *Münster* elnököt, neki tehát még magasabb rang kínálkozik a bírói ranglétrán.

Ünneplés. *Galambos* József helybeli polgártársunknak ő Felsége által életmentésért adományozott ezüst érdemkeresztet ma (vasárnap) délután fél 10 órakor adják át a városháza tanács termében. Ez ünnepélyes alkalomból a helybeli általános ipartestület elnöksége testületileg jelenik meg a városházán s felhívja polgártársainkat, hogy az érdemkereszt átadásának ünnepélyes alkalmából minél számosabban jelenjenek meg.

Közigazgatási bizottság. Vármegyénk közigazgatási bizottsága rendes havi ülését holnap — hétfőn — tartja.

Utmesteri kinevezés. A kereskedelmi miniszter a rimaszombati államépítészeti hivatalhoz tartozó putnoki utmesteri állásra ideiglenes minőségű kir. utmesterré a törvényes igazolvánnyal ellátott *Merka* János csendőrt nevezte ki.

Ügyvédi kamarai hír. A miskolci ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy dr. *Mihalik* Dezső ügyvédet Rimaszombat székhelylyel a kamara ügyvédi lajstromába bejegyezte.

Új tanács-bíró. Mint Pápáról jelentik, a dunántuli ref. egyházkerület mult pénteken *Süteő* István rimaszombati ügyvédet, ki egyházi téren önzetlen munkásságával és jótékonyosságával kiváló érdemeket szerzett, világi tanácsbíróvá választotta meg.

Anyakönyvi kinevezés. A belügyminiszter a rimaszombati anyakönyvi kerületbe *Angyal* István városi aljegyzőt anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki és a házassági anyakönyv vezetésével és házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

Eljegyzés. *Lengyel* György sajjószentkirályi körjegyző folyó hó 4-én jegyezte el Rimaszombatban *Klauzer* Annát, özv. *Klauzer* Jánosné leányát.

Esküvő. *Valaszky* Rezső helybeli órás és ékszerész mult hó 28-án szombaton tartotta városunkban polgári egybekelését özv. *Enyedy* Miksáné helybeli órás és ékszerészlet tulajdonossal.

Hangverseny. A Múzeum-Egylet javára tegnapi hirdetett nagyérdékű koncertet nagy érdeklődés előzte meg. *Altmann* Leo, a kiváló hegedűművész f. hó 6-án érkezett városunkba s 7-én tartotta a próbát a közreműködő *Kolbay* Sándorné és *Kolbay* Sárika művésznőkkel.

Felolvasás vetített képekkel. Ma (vasárnap) délután 4 órakor a helybeli Kath. Olvasókörben felolvasás lesz *Spanyolországról és a bikaviadalokról*. Belépő díj felnőtteknek 20 fillér.

Választmányi ülés. A vármegyei Kaszinó választmánya ma márczius 8-án — vasárnap — délután ülést tart, melyen a közgyűlés megtartása iránt fognak intézkedni.

Cserkészlet Rimaszombatban. A tavaszi szép napok beálltával megalakul Rimaszombatban az első cserkész-csapat a főgimnáziumban. *Horváth* Zoltán és Sz. *Benedek* Gyula tanárok bejelentették a tanári karnak, hogy ennek előkészítő munkálataival foglalkoznak. A testedző, jellemképző, komoly megfigyelésre szoktató és mindenképen hasznos cserkészlet behozatalát örömmel üdvözljük.

Halálozások. *Kossuth* László bereg megyei vármegyei aljegyző, egy szép jövő előtt álló fiatal ember hunyt el mult hó 27-én Sátoraljaúj helyben 36 éves korában. Mint értesülünk, a megboldogult Sátoraljaúj helybe ment fogat huzatni és a foghuzás következtében vérmérgezészt kapott, amely betegség rövid idő alatt végzett a különben egészséges és erőteljes fiatal emberrel. Elhunyt váratlanul jött s megyeszerte általános megdöbbenést, a gyászoló családdal szemben pedig őszinte részvétet keltett. Hulláját haza hozták Csizbe s ott nagy részvéttel helyezték örök nyugalomra a családi sírboltban.

Andrási László helybeli fényképészt és feleségét *Kalás* Gizellát mély gyász érte, amely nyíben fiatal kedves leányuk *Izuka* f. hó 3-án este hosszas betegség után 16 éves korában elhunyt. Temetése f. hó 5-én délután nagy részvét mellett ment végbe.

Felsőbátikai *Bátky* Jánosné szül. *Török* Mária, *Bátky* János felsősziklái bérlő, volt m. kir. honvédfőhadnagy felesége 59 éves korában, boldog házassága 20 ik évében február 28-án városunkban elhunyt. Férjén kívül leánya *Bátky* Mariska gyászolja az elhunytat, kinek hült tetemeit f. hó 2-án itt temették el.

Losoncz város társadalmának egyik kiváló és köztisztelőben állott tagja: *Rakottay* György gyártulajdonos, a Zománcz Unió r. t. alelnöke, ref. egyházi presbiter, vármegyei bizottsági tag, Losoncz város tanácsosa, a losonci Takarékpénztár és Hitelbank r. t. igazgatósági tagja stb. f. hó 2-án Budapesten 55 éves korában elhunyt. Hült tetemét Losonczra szállították s ott f. hó 4-én impozáns részvét mellett temették el. *Rakottay* Lajos, *Szabó* József nyug. telekkönyvvezető felesége *Rakottay* Mária és *Rakottay* József testvérüket gyászolják az elhunytban, kinek halála őszinte részvétet keltett nagy vidéken.

Elgázolta a vonat. *Csupka* György királyhegyaljai lakos földművest folyó hó 3-án Vereskő vasuti állomás előtt a vonat elütötte úgy, hogy a szenvedett sérülések következtében folyó hó 5-én meghalt. A hulla boncolását dr. *Zehery* István törvényszéki orvos Királyhegyalján folyó hó 6-án végezte.

REMEK SZABÁSU női- és leány-kosztümök a legdivatosabb kivitelben dús választékban állandón raktáron vannak és mérték után is megrendelhetők **FISCHER BERTA** női divattermében **RIMASZOMBATBAN**.

Közgyűlés. A Rimaszombati Polgári Olvasókör ma vasárnap — márczius hó 8-án — délután 3 órakor tartja meg saját helyiségében évi rendes közgyűlését.

Szent-egyleti gyűlés. A rimaszombati *Chebra* Kadisa temetkezési szent-egylet f. hó 5-én *Seidner* Bernát elnöklésével tartotta rendes évi közgyűlését, melyen a zárszámadások jóváhagyólag tudomásul vétettek. Új tagok vétettek fel s a közgyűlés után *Singer* Rezső főrabbi az elhunytak emlékére gyászistentiszteletet tartott. Este társasvacsorát tartottak a hitközség tanácstermében. A mult évi zárszámadás szerint bevétel volt 2264 kor. 58 fillér, kiadás 142 kor. 84 fillér, pénztári maradvány egyenleggel ugyanannyi. Az egylet vagyona 8045 kor. 47 fillér.

Orvos nélkül. A Balogvölgye 18 község és temérdek pusztja 1913. július 26-ika óta orvos nélkül van. Oly tarthatatlan az állapot, hogy nem találunk szót annak esetelésére! *Mig* Rimaszombatból valakit hoznak, addig meg is halhat a beteg, sőt inkább meghal, mert nem bírja a nagy költséget. Legközelebb egy uri ember műfogából véletlenül kitört egy darab. Ha véletlenül ijedtében ki nem ejti szájából, úgy a darabot az étellel együtt lenyeli és orvos hiányában feltétlenül belehal. Hiszen éjnek idején ki fog be, melyik gazdaember, hogy Rimaszombatból orvost hozzon? A balogi állomás jó, de ha nem elegendő jó, egy nagy völgy egészségi állapotán valakinek csak kellene segíteni!

Balogvölgyi.

Jótékony táncmulatság. A rimakokovai izr. hitközség f. hó 12-ikén Rimakokován a „Gazdakör” helyiségeiben jótékony-célú táncmulatságot rendezett. Beléptidő 2 kor. 50 fillér. A zenét *Oláh* Gyula zenekara szolgáltatta. A rendezőség élén *Poillák* Márkus elnök, *Reichmann* Sámuel titkár és *Jellinek* Henrik, *Kárpáti* Aladár, *Weisz* Manó rimaszombati főrendezők állanak,

Választott bíróság. A kerül. munkás-biztosító pénztár választott bírósága f. hó 4 én Cseh István kir. táblai bíró elnöklésével tárgyalást tartott, melyen egy ügy nyert elintézés.

Törvényismertetés. Az új polgári perrendtartást, mely a folyó évben lép életbe, országszerte ismertetik az igazságügyi minisztérium által kiküldött szakfértiak. Ez a miniszternek kitűnő és czélszerű intézkedése, mert a törvénnyel behatóan és a gyakorlathoz szükséges alaposítással foglalkozó kiváló szakfértiak úgy a bíróság tagjait, mint a jogászok előtt részletesen és a gyakorlatban előforduló esetekre vonatkoztatva gondos előadásban közlik a tudnivalókat. Az itteni kir. törvényszék területére dr. Barta Richárd, az igazságügyi minisztériumhoz beosztott kir. táblai bíró küldetett ki a perrendtartás alapelveinek megismertetése céljából, s f. hó 2 án hétfőn délután tartotta az első ismertető előadását. A rendkívül szimpatikus, kiváló jogi képzettséggel bíró s kellemes megjelenésű kir. táblai bíró tiszta, világos és könnyen érthető előadás sorozatban ismertette a törvény szövevényes utait s a gyakorlatban előforduló esetekre is kiterjeszkedve, az eljárásról és törvény értelmezéshez szükséges ismeretekre vonatkozó adatokról részletességgel tájékoztatta a bíróság és a jogászvilág érdeklődő tagjait. A kir. táblai bíró tiszteletére f. hó 2-án a kaszinóban 50 terítékű társas vacsora volt, amelyen a bíróság tagjai s az ügyvédek csaknem teljes számban megjelentek s lelkes melegséggel ünnepelték a kellemes modoru és nagytudású táblabírókat. Dr. Mészáros István kir. ügyész üdvözölte szíves, meleg szavakkal a törvény ismertetése céljából körünkben megjelent férfit, ki rokonszenves egyéniségével és kiváló tudásával egy csapásra meghódította az igazságszolgáltatás munkásait. A jelen voltak élénk tetszése közepette éltette Barta Richárd kir. táblai bírót, ki nyomban szólásra emelkedett s az itteni, valóban meleg és szívélyes fogadtatástól elragadtatva, köszönetet mondott a megjelenteknek a máris tapasztalt szívélyes jóindulatukért, s az igazságszolgáltatás munkásait éltette. Vacsora után még sokáig kedélyes hangulatban maradt együtt az illusztris társaság. Az előadások sorozata f. hó 6-án délután nyert befejezést s 5-én este a Hungária étteremben kitűnően sikerült társas vacsorán bucsuztak el a távozó táblai bírótól, ki a legkellemesebb emlékekkel hagyta el városunkat. — Az előadások befejezésekor Kolbay Sándor kir. törvényszéki elnök és dr. Mészáros István kir. ügyész a bíróság, dr. Ráróssy Gyula pedig az ügyvédi kar nevében mondott meleg szavakkal hálás köszönetet az előadó dr. Barta Richárd táblabírónak.

Szemgyógyintézet van Miskolczon.

Tanítógyűlés. A kishonti ev. tanítóegylet múlt hó 18-án Nyustyán rendkívüli ülést tartott, melynek egyedüli tárgya az ev. tanítóság családi pótlékban való részesítése volt. — Miután a vall. és közoktatásügyi miniszter fedezet hiányában, az állami és felekezeti tanítók közötti eme különbséget nem szüntette meg, a kishonti ev. tanítóegylet elhatározta, hogy felszólítja az ország összes ev. tanítóegyletét egy közös memorandum szerkesztésére, melyben hivatkozva a tanító egyházépitő munkájára az egyetemes gyűléstől kéri az állami tanítókéhoz hasonló családi pótlék kiutalását. Ugyancsak ennek a rendkívüli közgyűlésnek határozata folytán volt a kishonti ev. tanítóság febr. hó 26-án a nemrég kinevezett kir. tanfelügyelőnél tisztelegni, mely alkalomból Frenyó Dániel egyleti elnök üdvözölte a kishonti ev. tanítók nevében a kir. tanfelügyelőt, aki meleg, lelkes szavakban megköszönve az iránta tanúsított tiszteletet, biztosítja a tanítókat, hogy minden rendelkezésére álló eszközzel és móddal támogatni, segíteni fogja őket nehéz munkájukban.

Nemzeti kultur-alap. Mint a budapesti napilapokból olvassuk, ott a központban is foglalkoznak hasonló eszmékkel, mint a milyennel lapunk múlt számának vezércikke foglalkozik, t. i. hogy a magyarságot gazdaságilag is kell segíteni kulturális céljaiban. Erre a célra — mint olvassuk — egyik-másik fő városi bank anyagi áldozatokra hajlandó és alapokat akarnak létesíteni.

A budapesti hírlapírók Otthon-Körének pályázata. A Halmos Izor-féle második pályázatról most döntött az Otthon-Kör bíráló bizottsága, mely öt érdemes munkát talált a pályázatok közt s az 1000 koronás díjat ezek írói között osztja meg. Az első 300 koronás díjat Szuborits Ella nyerte, s kétszáz korona díjjal jutalmazták „A falu cselédje” című művet, melynek szerzője Lengyel Gyula szendrői ref. lelkész, Lengyel Sámuel helybeli birtokos polgártársunk kiváló fia, kinek jeles től-lából lapunk tárczarovatában is több érdekes közlemény jelent meg. Gratulálunk a szép sikerhez!

Halálos baleset. Balogfala vasuti állomásán az 52-ik számú őrháznál február 27-én halálos végű baleset történt. Kiss János vasuti őr ugyanis zubbonyát levette s feleségével együtt kiment az őrházból. A szobában levő 4 éves Géza nevű kis fiuk az apja zubbonyának zsebéből kivette a gyufásdobozt s gyújtogatni kezdte a gyufaszálakat. Ruháját véletlenül megkapta a láng s a kis gyermek — mire apja bejött — olyan súlyos égési sebeket szenvedett, hogy másnapra meghalt. Az esetet bejelentették a feleli bíróságnak s f. hó 1-én Boross Zoltán járásbíró elrendelte a hulla felboncolását s a vizsgálat megindult a szülők ellen.

A vármegyei muzeum érdekében. Míg boldogult Fábry János bátyánk volt a vármegyei muzeum őre, pontosan minden héten beküldötte lapunknak, hogy kitől mikor és mit kapott a muzeum részére. A mióta azonban ő elköltözött közülünk, azóta vajmi keveset tudunk a különben igen szép muzeum gyarapodásáról. Ez uton felkérjük tehát a muzeum jelenlegi őrét, hogy minden adomány és származását szíveskedjék időnkint nekünk közölni, a mely eljárás és közlés serkentőleg fog hatni a régiség találokra. Alkalomszerűleg közöljük, hogy Török János helybeli tésüs iparos a múlt héten egy régi lánzsát talált és azt nyomban bevitte a muzeumba.

Figyelem Hölgyeim!

A tavaszi idény gyors közeledtével tisztelettel hozom a mélyen tisztelt hölgyeknek tudomására, hogy a legujabban megjelent **francia és angol divatlapok** nagy választékban megérkeztek és divatteremben megtekintés céljából fölfektetve rendelkezésre áll. — Ajánlom szolgálatomat **a legujabb szabás szerint bármiféle francia és angol divatu kosztümök, ruhák, paltók** stb. stb. nek kívánság szerinti kivitelben való legrövidebb idő alatti elkészítésére.

Számos látogatást és megrendelést kér

|| Gálla Rezső ||

angol és francia női szabó
Rimaszombat, Deák Ferencz-u. 17.
A postával szemben.

Tanítók gyűlése. A Gömör és Kishontvármegyei általános tanító egyesület választmánya és internátus igazgatósága márczius 4-én Bánrévén gyűlést tartott, melyen megjelent Bi-hary István kir. segédtanfelügyelő is. A népes gyűlést Törkölly József egyesületi elnök vezette, a ki részletes jelentést tett az egyesületi élet kebelében az utóbbi időkben történt eseményekről s elnöki intézkedéseiről. Bejelentette, hogy vármegyénk új kir. tanfelügyelőjét, Lőrinczy Györgyöt ő Felsőge kir. tanácsossá nevezte ki. Az örömmel fogadott jelentés hatása alatt elhatározta a választmány, hogy Lőrinczy György kir. tanácsos tanfelügyelő tiszteletére márczius 26-ikán rendkívüli közgyűlést tart, hogy a kitüntetett tanfelügyelő örömeiben a vármegyei tanítóságnak minél több tagja személyesen osztozhasson. Ugy a rendkívüli közgyűlés, mint az ezzel kapcsolatos egyéb ünnepek rendezésével megbizta a rimaszombati s az ide közel

lakó tagokat. Ugyancsak készülöben van a Pósa Lajos koszorus írónk 40 éves jubileumával kapcsolatos ünnepély rendezése is, mely a tavasszal lesz megtartva. A pénztáros jelentése szerint az internátus alaptőkéje 42,349 K 58 fill. A választmány a legközelebbi rendes közgyűlés helyéül Jolsvát jelölte meg.

Alakuló gyűlés. Mint lapunk múlt számában jeleztük, a múlt vasárnap, márczius 1-én d. e. 11 órakor alakuló gyűlésre jöttek össze a M. Kárpát egy. gömői osztályának rimaszombati tagjai, hogy megalakítsák az egyesület rimaszombati helyi bizottságát. A tagok és vendégek megfelelő számmal összegyűlvén, a gyűlés összehívója Horváth Zoltán főgimn. tanár, a gömői osztálynak helybeli megbízott ügyvivője kifejtette a gyűlés összehívásának okait, t. i. hogy a rozsnyói központ ezt második éve sürgeti és a helybeli tagok egy része is kifejezte erre vonatkozó kívánságát, mert így nagyobb érdeklődéssel tekinthetnek bele az egyesület terveibe és hozzászólhatnak munkálataihoz. Jelen-tette az ügyvivő, hogy 20 utjelzést legnagyobb-részt elvégzett Rimaszombat környékén és a Rima völgyén fel Tiszolczig, a jelzőtáblák mind kifüggesztvék, többnyire a M. á. v. oltalma alá helyezve, vagy a városi hatóság tudomásával kifüggesztve. Az alakulás kimondását olyan értelemben kéri, hogy a rimaszombati helyi bizottság vegye ügykörébe az egész Rima völgyét, mindaddig míg más helységeken a tagok annyira szaporodnak, hogy külön helyi bizottsággá alakulhatnak. Dr. Wallentinyi Dezső a korcsolyázó egyesület elnöke üdvözli az ujon alakult sportegyesületet és indítványozza, hogy annak elnökéül Horváth Zoltánt válasszák, a ki pár év óta sokat fáradt az egyesület érdekében. A gyűlés egyhangulag megválasztotta Horváth Zoltán ügyvivőt elnökül, aki köszönettel fogadja a megtisztelő bizalmat és igéri, hogy fokozottabb buzgalmat fejt ki az egyesület érdekében. Titkárrá egyhangulag ifj. Rábely Miklóst választották, a ki köszönettel fogadta a megbízatást. Tárgyalták még a pokorági hegyen létesítendő menedékház ügyét, az utjelzések folytatását, 3—4 kirándulást vettek tervbe a nyáron s a tagok czélszerű indítványokat tettek azok kivitelére nézve. Végül dr. Veress Samu főgimn. igazgató üdvözli meleg érdeklődéssel az ujon alakult helyi egyesületet s annak elnökét, mert ennek czéljai párhuzamosak az ifjusági nevelés céljaival. Az elnök a megtisztelő üdvözlést s a tagok érdeklődését megköszönve, az alakuló gyűlés véget ért.

Késelés. Folyó hó 2-án este Alsósajó községben Bendig György ugyanottani lakost ismeretlen egyének összeszurkálták, minek következtében elvérzés folytán a helyszínén meghalt. A boncolást dr. Zehery István törvényszéki orvos f. hó 3-án Alsósajó községben eszközölte. A nyomozás folyik.

Megfulladt csecsemő. Hencz Ádámné sajjögömöri lakos folyó hó 4-én a mellette fekvő ujszülött leánygyermekére alvás közben a kezével véletlenül ránehezedett, minek folytán a csecsemő megfulladt. A boncolást folyó hó 6-án Sajjögömör községben végezték. A nyomozást megkezdték az iránt, hogy nem forog-e fenn bűncselekmény.

Tűzoltó multság Ratkón. A ratkói közs. tűzoltó-testület febr. 22-én saját pénztára javára minden tekintetben jól sikerült táncmultságot rendezett. Hogy anyagilag mennyire jól sikerült ez a táncvizsga, bizonyítja a csekély 1 korona 20 fillér belépti jegy árakból begyűlt összeg, amely 284 koronát tett ki. Az erkölcsi sikert pedig igazolta az a szokatlanul nagy közönség, amely a báltermet ez alkalommal zsufolásig megtöltötte s amely közönség a legkitűnőbb farsangi hangulatban reggeli 6 óráig mulatott. Összes bevétel — mint már fentebb említettük — 284 kor. volt, mely összegből levonva 81 kor. 26 fillér kiadást, a tűzoltó-testület pénztárába mint tiszta bál maradvány 202 kor. 74 fillér szolgáltatott be. Felülfizettek: Lücke Francziska 80 fill., Gallay Andor 2 kor. 80 fill., Krokavec Károly 2 kor., dr. Weisz Géza 2 kor. 80 fill., ifj. Tamaskovits Sámuel 3 kor., Tomoja István 2 kor., Danis András 40 fill., Hamlik András 2 kor., Pánik Lajos 80 fill., Gáll Lajos 80 fill., Hallát Pál 80 fill. A felülfizetőknek ez uton is köszönetét nyilvánítja a

Parancsnokság.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazok, kik boldogult édes anyánk és kedves nagymamám **ö. Szabó Györgyné** elhunyt alkalmából meleg részvétükkel enyhítették bánatunkat, fogadják ez uton mindnyájunk hálás köszönetét.

Rimaszombat, 1914. márczius hó 1-én.

Szabó-család és Jeskó Sára.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazok, kik forrón szeretett **Izuka** gyermekünk elhunyt alkalmából vigasztaló részvételt voltak hozzánk és a boldogult végtisztességtételén megjelentek és ez által nagy bánatunkat enyhíteni óhajtották, fogadják ez uton is hálás köszönetünket.

Rimaszombat, 1914. márczius 6.

Andrási László és családja.

Részvét-köszönet.

Mindazoknak, kik tőlünk megvált kedves szeretünk elhalálása fölött nyilvánított részvétükkel mély fájdalomunkat enyhíteni igyekeztek, kegyeletes és jóleső megemlékezésükért ez uton mondunk hálás köszönetet.

Rimabánya, 1914. márczius 5.

Bodnár Zoltán és családja.

CSARNOK.**Aktuális strófák.**

Hölgyeim, akiknek vállát a háztartás
Nagy gondja terheli,
Vegyétek tudomásul: büdzséjüket újabb
Veszély fenyegeti!

Történt, hogy legutóbb a hentes uraknak
Parancsba kiadták:
Nem szabad a sertést más helyen leólni,
Csak ott, hol a marhát.

Ez még nem volna baj; de abban rejlik a
Bibi mostanába,
Hogy nyolcz koronát kell éretük fizetni
Az üres kasszába!

Vegyük hozzá azt is, hogy az „áldozatnak”
Húsát, zsírját, csontját,
Hazaszállítani ezentúl csak fedett
Új kocsikon fogják.

Így oszt' penzióba küldhetik a régi
Ócska taligákat,
Mert „jogot” hozzájuk csak a csizmadia
És suszter formálhat.

De — horrendum diktu! — az új rendeletnek
Most jön a cizifrája:
Öltözködniök kell a hentes néniknek
Szűk, fehér ruhába!

Ha most ezt a tréfás, modern rendeletet
Vesszük számításba,
Kérdjük: hogy' fest majd egy kövér hentes néni
A bukjel szoknyába'?

Nohát fest, ahogy fest! Ránk csak az tartozik,
Hogy senki ne higyeje:
Hentes a mérlegét, ily kiadás mellett,
Javunkra billentse!

El lehetünk tehát készülve mindnyájan,
Hogy a bugyelláris
Még jobban kiürül, hogyha véletlenül
Ki nem ürült már is!

Szapperlót! hölgyeim e rémséges bajon
Csak úgy segíthetünk,
Ha a miniszterhez deputációba
Mielőbb elmegyünk!

Mert az kéne még csak, hogy mi jámbor férjek
Egyre boszankodjunk,
És bár nem mi hordjuk a szűk bukjelszoknyát,
Mégis mi izzadjunk!

Paal Gyula.

Balambér bogarai.

Írta: SZÉCSI ISTVÁN.

II.

Romeo és Julia, Faust és Margareta, Jancsi és Iluska vagy Juliska, vagy Piroska.

A fent tisztelt szerelmes párok neveit azért telepíttettem ide, hogy a nyájas olvasóra bizzam, melyiket választja ki arra a célra, hogy Balambér és Bözsike szerelmét hozzá hasonlítsa, mivel magam nem bírtam e tekintetben megállapodásra jutni.

Elváltak azonban ők, mert a mama és Bözsike haza utaztak, hogy a kelengyét rendbe tegyék, mert Balambér igen rövid időt szabott az esküvőnek.

Ezen fordulatnak csak a bogarak látták hasznát, mert nem kizozta őket senki, meg a kisbíró, ki egyuttal Balambér titkára is volt, egyrészt azért, mert minden héten kétszer vitt levelet egy pengő forint uti- és napiátalányért Bözsikének, másrészt pedig azért, mert az öreg nagyon szeretvén torkát gaorgarizálni, a bogárkákrol le-leiszik egy kis spirituszt, melynek helyét vízzel pótolja.

— Tudod-e mi ujság? szólt hozzám Balambér egy este.

— Nem tudom pajtás.

— A muzeum igazgatója panaszkodik egy levélben, hogy már nem vagyok oly szorgalmas, mint voltam s ez baj, féltem a karrieremet, írni vagy dolgozni pedig most én komolyan nem tudok s ezek a kötnivaló bogarak, mintha csak tudnák gyengeségemet, napokig élének a spirituszban és így nem preperálhatók, most már Tehozzád folyamodok, segíts ki valami jó dolgozattal, hasonlóval, mint amilyet a multkor írtál, majd visszaszolgálom, segíts, ha csak teheted.

Megsajnálta a fiut és egyet gondoltam, kettő lett belőle.

— Ird meg az igazgatónak — mondtam — hogy egy kis türelem, mert egy nagyfontosságú munka megírása köti le idődet, melyet néhány nap mulva megkap, te pedig ne törődj semmivel, hanem járj-kelj, mint egy boldog vőlegényhez illik, az eszme nálam kész és egy nap alatt meg léssen valósítva, boldogíthatod vele a tudományos világot.

Balambér majd kiugrott a bőréből én pedig magamhoz vettem egy fél liter karcos bort, a pipámat, dohányt, elegendi papírost, csevizét, gyufát és bezárkóztam a tanteremben, meghagyva minden élő léleknek, hogy háborgatni ne merjen, azután hozzáfogtam, egy értekezlet megírásához, mely este öt órakor már ott pompázott a tanterem asztalán, a címe ez volt: *„Értekezés a czinczér fajról történelmi szempontból is. Különös tekintettel a hő- és gyászczinczérre”*.

Az értekezlet nagyjából azt tartalmazta, hogy mily megbecsülési való állat a czinczér-nem, melynek egyik válfaja a hősczinczér, a hontogaló őssökkel jött be az országba és az itt lakó czinczereket legyőzve, kiválasztott egy másik válfajt: a gyászczinczért.

Mikor Balambér az értekezletet elolvasta, oly nyájasan és édesen mosolygott, hogy szája csak térszúke miatt nem húzódott szélesebbre, kijelentvén, hogy én zseniális ember vagyok stb.

Mondanom sem kell, hogy az értekezlet óriási sikert aratott és dicsőséget Balambérnak, akit özönével üdvözöltek szárazon és vizen.

No! de nincsen olyan megátalkodott viczinális, mely végre be ne érne az állomásra, így volt a Balambér és Bözsike esküvőjével is, egy szép napon csak beköszöntött.

Soha annyi bogarászt nem láttam együtt, mint a Balambér lakodalmán, lehettek vagy huszan, de azoknak mindnek úgy járt a szeme, mint a vasvilla, mindenik valami különleges bogarat szimatolt. — Este érkeztek, másnap reggel öt órakor már egyiket sem találtam a szállásán, mindegyik elment bogarászni, ki az erdőbe, ki a rétre, ki a nádasba, a vén kisbíró küldöttem értük, de ezzel megjártam, mert a legelső, a melyiket megtalált, lekenyerezte egy koronával, melynek ellenében megengedte az öreg, hogy bogarászati szempontból kikutassa a tudós ur ötét.

Végre mégis összeszedtettem őket valamennyire s az esküvő teljes rendben és fényteljébe ment, csak az anyósom négyszeri elajulása vetett rá némi árnyat, de utoljára már annyira hozzászoktam ehhez is, hogy egy paradicsomos üveg megszagoltatása által közderültség között visszaadtuk az életnek mindenkor.

Másnap hazaliteráltam a mélyen tisztelt vendégkoszorut, ami teljes mértékben sikerült is, bajom csupán a tudós urakkal volt, mert ezeket ismét csak karhatalommal lehetett összeszedni a határból és az állomásra szállítani, de még ott sem volt nyugtok, így például az egyik tudós urat megmarta a bakter kuttyája, mert mindenáron egy szép példány kutyalagyet akart a bundájából kibecézni.

Miután ezekkel végeztem, következett a legnagyobb feladat: a virágot leszakítani a töről, vagyis Bözsikét elszállítani az új fészekbe, mely ideiglenesen az erdészlakban lett vala berendezve s ez sem ment egy-két elajulás nélkül, de ennek leírását már nem akarom czéломul kitűzni, elég, ha annyit mondom, hogy Balambér barátom úgy nézett ki, oly boldog volt, mint egy mézbe mártott dióbél. (Ugy-e jó hasonlat?) Én ott hagytam őket, mint a kakuk a tojását, s ők felénk sem néztek vagy tíz napig.

Én ezalatt nyugodtam babérjaimon és vártam fáradozásom jutalmát s egyszer sem háborgattam az új párt.

Egy szép napon beállított Balambér és mikor meglátta, hogy jófajta pörköltet fogyasztgatunk, minden kínálás nélkül tányért hozott magának és olyan alapos pusztitást vitt végbe a hosszú tál körül, miszerint ebből még a laikis is megállapíthatta, hogy holnap tiszta idő lesz.

Mikor egyedül maradtunk így szól írónikusan:

— Te, Feri, tudod-e mi az? sütik is, főzik is, mégsem eszik meg?

— Már hogyne tudnám, a hurka spēkelője, az a kis fácska, amivel a két véget bekötik.

— Nem találtad el, a sütik is, főzik is — még sem eszik meg az, amit az én édes, kis Bözsikém főz, mert nagyon-nagyon szeretem, de főztét nem lehet megenni.

— Nos, mit ettél eddig.

— Még legénykoromból maradt egy rud szalámim, ezen rágódtam, de most már az is elfogyott, most meg azért rándultam le hozzátok, mert ludaskását főz, vagy süt, vagy mit csinál, s egyszerre tette fel a ludat a kásával, a kása már rég megfőtt, de a hus még teljesen nyers s így tovább kell főzni, vagy sütni, a kása lekozmált, de Bözsike csak tovább főzte, s rettenetes szaga lett, én pedig azon ürügygel, hogy dolgom van, elszöktem. Sokszor hallom úgy fél füllel, ilyen ebédfőzés alkalmával, a mint egyik paraszt asszony mondja a másiknak:

— Jaj, de nagyon bűdös valami.

— Bizonyosan a kastélyba főznek, — jegyzi meg a másik.

A multkor zsemlyegombócot főzött, de olyan testesekre szakgatta, hogy csak négy darab fért be a tazékba, s csak közös erővel tudtuk azokat onnan kivenni, mikor is az egyik a lábamra esett, amióta egy kissé biccentek is. Tegnapelőtt meg a huslevesbe, nem akarván gyurni, babot főzött bele, a mire ez megfőtt, egyuttal úgy összerottyant, hogy még analízálás utján sem bírtam megállapítani, hogy mi is legyen tulajdonképen? Husleves vagy bableves, husfőzelék vagy babfőzelék.

Nem hittem volna az ipsének, ha magam is épen hasonlóképen nem lettem volna az én kis feleségemmel egy ideig, mert anyósom nem tartotta érdemesnek őket a főzés nemes mesterségére oktatni, hiszen ugyis bárók, grótok veszik el, majd főz a szakácsné, de miután én sokáig főztem magamnak mint nőtlen ember, érttettem valamit ezen művészethez. Most már más egyéb teendőm nem lehet, minthogy mamát a Balambér nyakába varrni, s ha szabadsága lejár Budapestre továbbíttatni velük, mindjárt meg is mondtam Balambérnek.

— Nézd csak öreg, ez ellen is tudok egy orvosságot, mama kitűnően főz, hívd meg, hogy legyen veletek míg Böske megtanul főzni, ez az egyedüli mód a dolgon segíteni. (Tudtam ugyanis, hogy ha egyszer mama befészkel magát oda, őt ugyan ki nem vasalja onnan arany vasalóval sem.)

Ugy is történt minden amint terveztem, mama itt hagyott bennünket nemsokára, felment Pestre, de vigasztalásomra megígérte, hogy gyakran meglátogat, amit vegyes érzelmekkel fogadtam bucsuzáskor, — mely szintén több rendbeli ájullással volt illusztrálva, — Balambér köszönő szavaira a következőket válaszoltam:

— Kedves sógor! Én szereztem neked bogarat, menyasszonyt, lakást, egy édes kis bogarat: a feleségedet, dicsőséget és egy kiváló anyóst, szeresd a feleségedet, mert megérdemli, de szeresd az anyósunkat, mert ez olyan jó anyós, hogy az ilyenből kettő kellene, (neked mondva) viseld neki gondját és ne hagyd magadtól messze távozni.

Mig az ezt követő ájullást ártalmatlanná tet-

tük, rá biztam Balambérra, hogy mamára nagyon vigyázzon, hogy le ne maradjon a vonatról a bucsuzás hevében, mert ez kellemetlenül érintené a pestieket.

Rajtam annyira erőt vett a fájdalom, hogy feleségemet engedtem el kikísérni a vasúthoz, én pedig megtörtén, szomorúan néztem a távozó kocsit után, s csak miután egy kanyarultnál végkép eltűnt a szemem elől, csak azután cigánykerekeztem be az udvarba.

Tanuság: ne járj folyton bogár után, mert anyósra akadsz. (Vége.)

Szerkesztői üzenet.

K. L. Nálunk is megfordult, azonban a mi színvonalunknak nem felelt meg Helyi vonatkozású s különösen tisztviselőkkel foglalkozó cikkeket csak komoly formában közlünk.

P. L. Nemesradnót. Szívesen és köszönettel fogadjuk, ha „Pósa bácsi“ ügyében buzdító cikket tetszik hozzánk beküldeni.

Sz. I. Korláti. A mostani számra már elkészült, de legközelebb jönni fog.

Nyilt-tér.

E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk

Nyilatkozat.

Ismerni vélt forrásból eredő azon híresztelések, mintha én a vízvezeték- és csatornázási munkálataimmal felhagytam volna s illetve ilyen munkálatokat többé nem vállalnék, annak kijelentésére kényszerítenek: miszerint a *jelzett híresztelések a valóságnak nem felelnek meg*; mert ezen munkálataimmal nemcsak hogy fel nem hagytam, hanem éppen ellenkezőleg, a t. közönség munkáim ismert kifogástalansága révén irántam megnyilvánuló bizalmának tulajdonítható nagymérvű megbízatásaim és munka-vállalataim folytán Rimaszombtatban immár 25 év óta létező *elsőrendű és kiváló szaktudással végzett vízvezeték és fűrdőberendezési munkálatokat végzem* a t. közönség belém helyezett bizalmából. — Raktáramat kiterjedt üzletkörömmel megfelelőleg kibővíteni voltam kénytelen, minek folytán széleskörű üzleti ismeretségem és összeköttetésem folytán azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a tervek elkészítése mellett, vízvezeték és csatornakeresztési munkálatokat, a legjutányosabb árakban, a legjobb minőségben — jótállás mellett, — tömegesebben is vállalhatok és a t. közönségnek kívánatra részletfizetési kedvezményt is nyújthatok.

Megtévesztések elkerülése végett mindezt a t. közönség b. tudomására hozva vagyok teljes tisztelettel:

Zsuffa Kálmán,

vízvezeték- és csatornázási vállalkozó.

Ügynököt keresünk **Gömör—Borsod—Zemplén—Abauj** vármegyék területére — Azon tehetséges urak, kik hajlandók czégnünk

képviselőt

átvenni, küldjék be ajánlataikat **Preisz Bernát és Fia** szesz italok és bornagykereskedők címre **Eperjes.**

Téglagyár.

Nyustya község (Gömörvármegye) **közepén** benzinmotor hajtással, géperőre berendezve kedvező feltételek mellett bérbeadó, illetve **eladó.** A telep és berendezése, valamint a kész áru bármikor megtekinthető. Megkeresések a tulajdonos **nyustyai róm. kath. plébánoshoz** intézendők. 1—3

Műtrágya.

Szakemberek által elismert, a legjobb virág- és kerti földek megjavítására való **régi lombföld** nagyobb és kisebb mennyiségben **eladó.** Kapható a tulajdonosnál **Rimaszombat, Losonczy-utca 4. sz.**

Kiadó üzlethelyiség.

Deák Ferencz-utca 22. szám a. egy üzlethelyiség hozzátartozó lakással együtt kiadó. — Értekezhetni lehet: **ZSUFFA KÁLMÁN** tulajdonossal.

Földből kiásott vagy másként előkerült :-:

őskori tárgyakat

vesz vagy görög, római stb. érmeikkel becserél:

Dr. Horváth, Vereskő (Gömörm.)

Hirdetmény.

185. sz. — Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. járásbíró 1913. évi Sp. II. 314. számú végzése következtében Komlósi István javára 130 kor. s jár. erejéig 1913. évi okt. hó 16. napján ben foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 606 koronára becsült következő ingóságok, egymint: butorok stb. nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. járásbíró 1913. évi V. 621. számú végzése folytán 130 kor. tőkekövetelés és eddig összesen 23 kor. 50 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Rimaszombtatban adósok lakásán (Iskola u. 1.) leendő megtartására **1914. évi márczius hó 18-ik napjának d. e. 11 órája** határidőül kitzüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881-ik évi LX-ik törvényezikk 107. és 108. § értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. § a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Rimaszombat, 1914. márczius hó 5-én.

Gaskó, kir. bir. végrehajtó.

Kiadó lakás

A **Sodoma-utca 1-ső szám** alatti házban egy lakás, melyhez három szoba, konyha, kamara, pincze, dísznő-öl és egyéb mellék helyiségek tartoznak, t. évi **május hó elsejétől** bérbe kiadó. — Értekezni lehet a tulajdonos

Gódor Istvánnal Alsó-Szizkláson (Gömör-megye), (u. p. Rimaráhó.)

A közeledő tavaszi és nyári idényre

Rimaszombat és vidéke nagyérdemű közönségének b. tudomására hozom, hogy a szokottnál nagyobb választék áll a legújabb és legjobb minőségű

bel- és külföldi szövetekből

raktáramon, a miért is felkérem nagybecsült megrendelőimet, hogy szükségleteiket — saját érdekükben is — minél előbb rendeljék meg. — Kiváló tisztelettel:

Józsa A. uri szabó Rimaszombat, Deák Ferencz-utca 17. sz.

Eladó ház.

A vármegye háza szomszédságában egy kényelmes

úri ház

szabad kézből eladó. — Bővebb felvilágosítás **lapunk kiadóhivatalában nyerhető.**

Meghívó.

A Tornaljai Takarékpénztár

1914. évi márczius hó 25-ikén délelőtt fél 10 órakor saját helyiségében

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre a t. részvényesek meghivatnak.

Tárgysorozat:

1. A miskolczi hitelintézettel kötött szerződés jóváhagyása.
2. Az alapszabályok 35., 62. és 75. szakaszainak módosítása.
3. Egy igazgatósági és egy felügyelő-bizottsági tag választása.

Tornalja, 1914. évi márczius hó 5-én.

Az igazgatóság.

Kiadó lakás

Az **Erzsébet-téren a 16-ik** számú ház emeleti lakása, vízvezeték és villanyvilágítás bevezetve, **azonnal vagy május hó 1-ére** bérbe kiadó. — Értekezni lehet ugyanott földszint a tulajdonos: **KOHN ADOLF** fűszerkereskedőnél.

Cséplőgép.

Egy a legjobb állapotban levő „Umrath“-féle öt lőerejű cséplőgép teljes felszereléssel és elvátórral ellátva, mérsékelt áron **eladó.** — Megtekinthető és a feltételek felől értekezni lehet **Alsó-Szizkláson** (utolsó posta Rimaráhó) **Gódor István** tulajdonossal.

Eladó péküzlet.

Rimaszombat város **legrégibb és igen jó forgalmu péküzlete** — a tulajdonosnak előrehaladott kora miatt — eladó, esetleg bérbe is vehető. — Értekezni lehet **Molnár János** tulajdonossal Tompa Mihály-utca 6. szám alatt. 2—3

